

Sygn. akt II CSK 308/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Gminy Police
przy uczestnictwie D. W., B. W., M. S.,
M. S., T. B., M. K., K. K.,
M. C. i D. O.
o rozgraniczenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca 405/12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. We wniesionej w niniejszej sprawie skardze kasacyjnej uczestniczki postępowania M. K. jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać z oparcia rozstrzygnięcia Sądu wyłącznie na dowodach z dokumentów oraz opinii biegłego, uznając za całkowicie zbędny materiał dowodowy w postaci zeznań świadków i uczestników postępowania oraz

odstępując od przeprowadzenia dowodu z oględzin nieruchomości. Trzeba jednak zauważyć, że ze względu na funkcję skargi kasacyjnej i postępowania kasacyjnego ustawodawca wyłączył na tym etapie dopuszczalność kontroli poprawności ustaleń faktycznych. Co więcej, lektura zaskarżonego wyroku nie dowodzi oczywistości naruszenia prawa - Sąd Okręgowy zastosował jedną z możliwych w tej sytuacji interpretacji. Poza tym Sąd przekonywająco wyjaśnił, dlaczego w postępowaniu przez Sądami I i II instancji pominięto wnioskowane dowody z oględzin nieruchomości oraz z zeznań świadków i uczestniczek postępowania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.